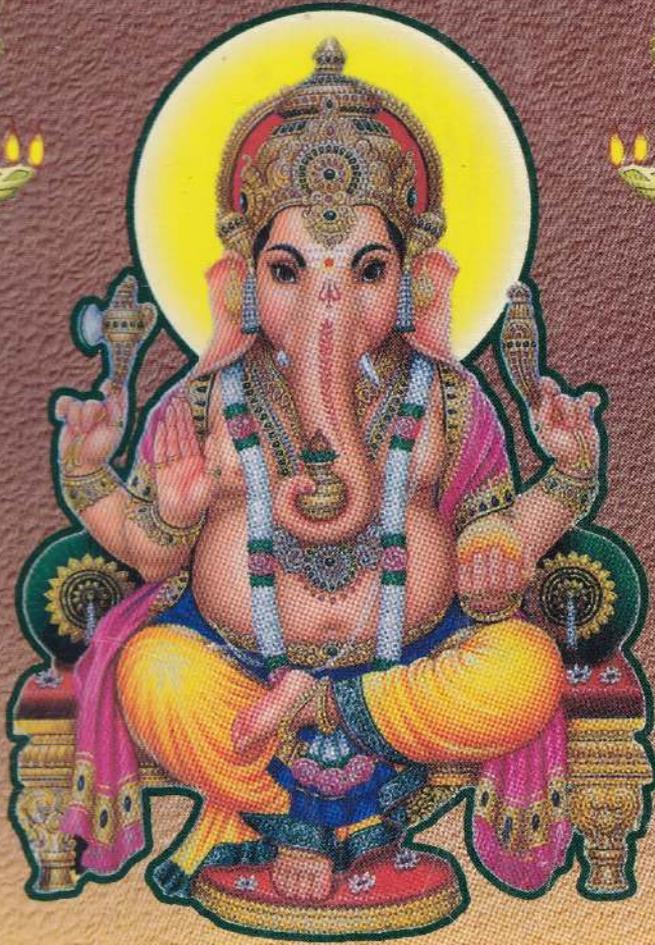

உ
சீவமயம்

வட்டுக்கோட்டையை பிறப்பிடமாகவும், வசியபிடமாகவும்
வரித்துக்கொண்ட

அமரர் கண்ணீரான் நவமணி

அவர்கள் சீவமம் எந்தயமை குந்த

நவமணிமாலை

24.02.2008

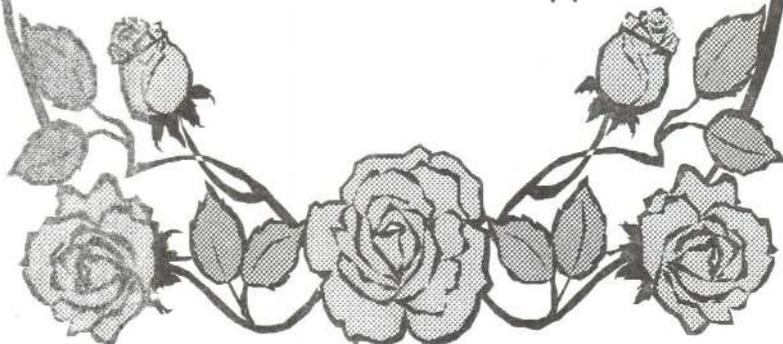

உலகப்பஞ்சம்

குடும்பத்தின் ஒளிவிளக்காய் திகழ்ந்த
சின்போடும் பண்போடும் பாசத்தோடும்
பேணிப் பாசுகாத்தி எம்மை நல்வழி நடத்தி
இன்று வரலுகையும் பெய்வாசுகிவிட
எமது குடும்பத் தலைவி

ஆமரர் கண்ணப்பரான் நவமணி
சிவர்களின் திருப்பாதக் கமலங்களுக்கு
நவமணிமாலை யினைக்
காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

குடும்பத்தினர்

உ
சிவமயம்

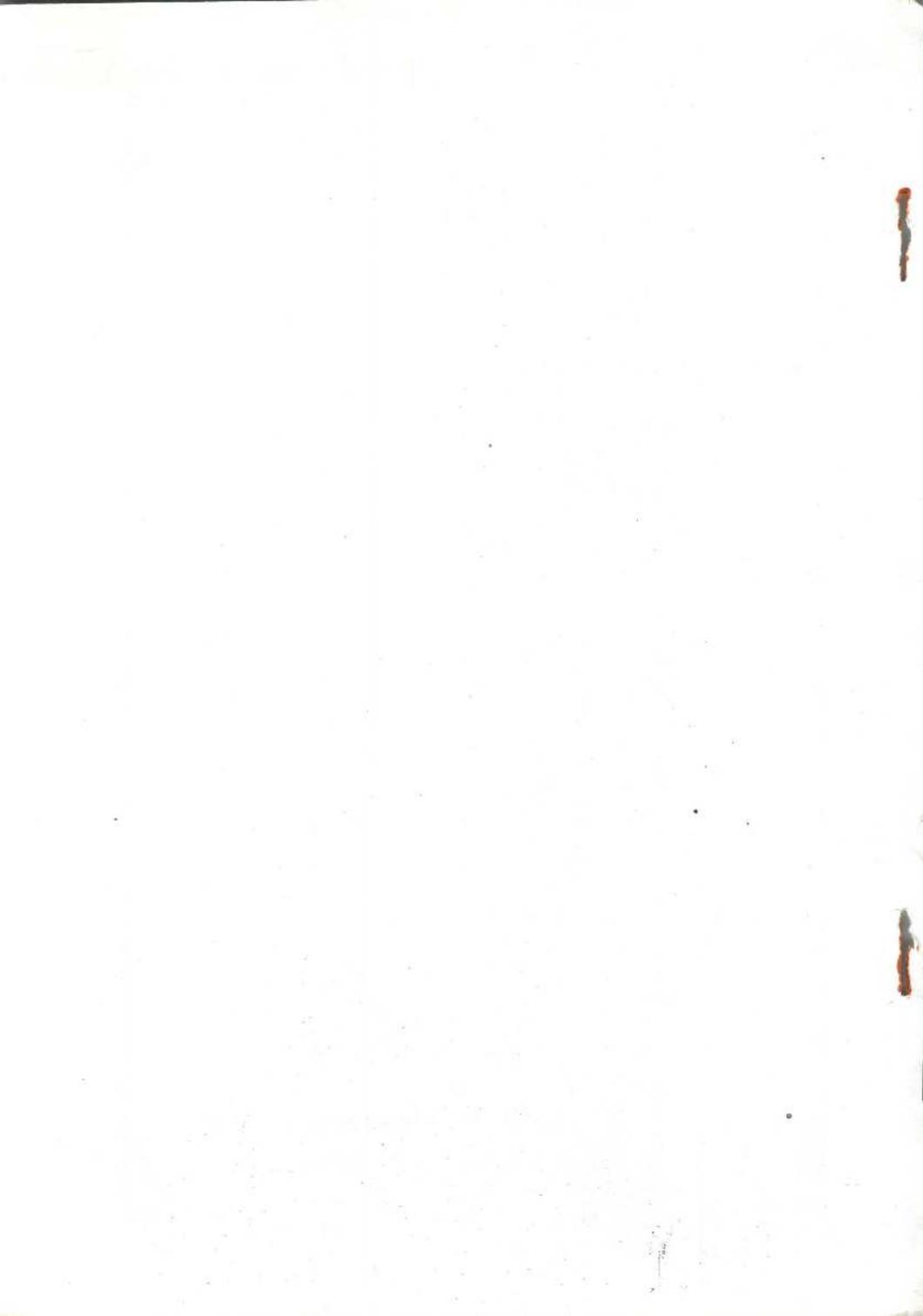
வட்டுக்கோட்டையைப் பிறப்பிடமாகவும், வசிப்பிடமாகவும்
வர்த்துக்கொண்ட

அமரர் கண்ணபிரான் நவமணி

சிவர்களின்

நவமணிமாலை

24.02.2008

உ
சிவமயம்

மலர்வு
08.06.1945

உதிர்வு
24.01.2008

அமரர் கண்ணபிரான் நவமணி

தத் நீர்ணயப்பா

ஆண்டு சர்வசித்தி வளமார் கைத்திங்கள்
அபரபக்க ஶ்ரீதியைத் திதிதனில் - வலநகர்
கண்ண பிரான் நவமணி அடைந்தாள்
சிவன் தாள் பணிந்தி.

அமரர் திருமதி கண்ணபிரான் நவமணி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

ஈழநாட்டின் வடபாலமைந்த யாழ்ப்பாணத்தின் சைவமும், தமிழும் தழைத்தோங்கும் வட்டுக்கோட்டை மாநகரில், உழுத் தொல்லைப்பதி சித்திவிநாயகர் (ஆத்தியடி) பிள்ளையார் ஆலயத்தின் அருகில், திரு.திருமதி சுப்பிரமணியம் தங்கரத்தினம் தம்பதிகளின் கடைசிப் புத்திரியாக 1945 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதம் எட்டாம் திகதி (08.06.1945) அவதரித்தார்.

இவருடன் கூட தவமணி, வயிரவநாதன், காசிநாதன், கணேசமூர்த்தி என நால்வரையும் தன் உடன்பிறப்புக்களாகப் பெற்றார்.

தன் ஆரம்பக்கல்வியை வட்டு.திருஞானசம்பந்த வித்தியாசா லையிலும், தொடர்ந்து உயர்கல்வியை யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரியிலும், வட்டு இந்துக் கல்லூரியிலும் கற்றார்.

கல்லூரியில் படிக்கும் காலத்தில் சங்கீதம், நடனம், கலைநிகழ்ச்சிகளில் ஆர்வம் உள்ளவராகவும் இருந்தார்.

தனது பள்ளிக்காலத்தில் சடுதியாகத் தந்தையாரை இழந்தார். தாயாருடன் சேர்ந்து வீட்டுப்பொறுப்புக்களை ஏற்க வேண்டியிருந்தது.

1966 இல் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த திரு. திருமதி வேலுப்பிள்ளை சிவகாமிப்பிள்ளை அவர்களின் மூத்தமகன் கண்ணபிரான் என்பவரை தன் வாழ்க்கைத் துணைவராகக் கரம் பிடித்தார்.

கணவர் கொழும்பில் நிலஅளவைத் திணைக்களத்தில் வேலை செய்தபடியால், அங்கு சில காலம் வசித்துவந்தார்.

இனிதே இல்லறம் கண்ட இவர்களுக்கு இறைவன் புண்ணியப் பேறாக மணிவண்ணன், நிர்மலா, கமலவண்ணன் என்ற மூன்று தவப்பிள்ளைகள் வாய்க்கப்பெற்றனர். சீராட்டிப் பாராட்டிச் சிறப்புற ஒழுக்கங்காட்டி, உரியகாலத்திற் கல்வி தந்து சான்றோர் களாக நல்லாற்றுப்படுத்தினர்.

பிள்ளைகளின் வளர்ச்சி, கல்வி, ஒழுக்கம், பெரியோரைப் பேணல் ஆதியாங் குணங்களது உயர்ச்சி, அவர்களது பெற்றோரின் சீலத்தையும் சான்றாண்மையையும் பிரதிபலிப்பதாக அமையும் என்பது, இவர்களது வாழ்க்கையிற் கண்ட உண்மையாகும்.

உத்தமரான கணவருடன் இணைந்து உயர்செல்வங்களானத் தனது பிள்ளைகளை உலகவாழ்வியலுக்குப் பொருத்தமானவர்களாக நெறிப்படுத்தியதின் மூலம், தனது மகள் நிர்மலாவை வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த திரு. திருமதி மகாலிங்கம் அவர்களின் புதல்வர் சிறிகுமாருக்குத் திருமணம் செய்துவைத்து, சத்யன், தவினா ஆகிய இரு பேரப்பிள்ளைகளுடன் இங்கிலாந்திலிருந்து தொலைபேசி மூலம் உரையாடி இன்பமான நிறைவாழ்வு பெற்றார்.

தனது குடும்பத்திற்கு மட்டுமன்றி, தன்னை வளர்த்து பாதுகாத்து உதவிகள் பலசெய்து வந்த சகோதரி தவமணி அக்கா, அவரது கணவர் குமாரசாமி ஐயா (பெரியப்பா/பெரியம்மா),மற்றும் திருமதி நவரத்தினம் தங்கம்மா (சீனிஅம்மா) அவர்களுக்கும் தனது கடமைகளை தவறாமல் நிறைவாகச் செய்தும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தார்.

உற்றார் உறவினருடன் மட்டுமல்ல, கிராமமக்கள் அனைவருடனும் அன்பாகவும், பாசமாகவும், புன்சிரிப்புடனும் பேசிப் பழகி, தனது சொந்த பந்துக்கள்போல எல்லோரையும் நேசித்து வந்தார். அவருடன் பழகிய இந்து வாலிபசங்கப் பிள்ளைகள் அவரை "மணியம்மா" என்று செல்லமாக அழைப்பார்கள். மற்றும் அவருடன் பழகிய கிராம மக்கள் 'நவம் அக்கா' என்று அன்புடன் பழகுவார்கள்.

ஆத்தியடிப் பிள்ளையார், தெவிண்டப்பிராய் முருகன் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபட்டு திருவிழாக்களும் செய்து வந்தவர். பிள்ளையார் ஆலயத்தில் பூசைகள் நாள்தோறும் நடக்கும் பொழுது வீட்டிலிருந்தபடி வணக்கம் செய்வார்.

தெய்வபக்தியுடனும், திடசித்தத்துடனும், இடையறாது இறை யுணர்வில் ஒன்றித் தளர்வின்றி 62 வயதுவரை வாழ்ந்த இவர், இயற்கை நியதிக்கேற்ப 2008 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் இருபத்தி நான்காம் நாள் வியாழக்கிழமை (24.01.2008) அமரத்துவம் எய்தி இறையடியில் இன்புற்றிருக்கும் சாந்திநிலை பெற்றார்.

அவரது ஆத்மா சாந்திபெறப் பிரார்த்திப்போம்.

ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

வட்டுக்கோட்டை (ஆத்தியடி)
உழுத்தொல்லைப்பதி
சித்திவிநாயகர்

ஆதர வற்றவர்க்கு ஆதரம் அளித்திடும்
ஆத்தியடி யமர் ஆரா அமுதே - அநுதினமும்
ஆனைமுகனேயுனை ஆரா அன்புடனே
அர்ச்சிப்பேன் இருகை கூப்பி.

ஓம்
கணபதி துணை

ஆத்தியடி விநாயகர் பஜனை

ஆனைமுகன், ஆறுமுகன்,
அம்பிகை பொன்னம்பலவன்,
ஞானகுரு, வாணிபதம் நாடு.

வாக்குண்டாம். நல்ல மனமுண்டாம்
மாமலராள நோக்குண்டாம்,
மேனிநடங்காது, ~ பூக்கொண்டு
தப்பார் திருமேனித் தம்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பும்வை
நாலும் கலந்தனக்கு நான்தருவேன் ~ கோலஞ்செய்
தாங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீ எனக்குச்
சங்கத் தமிழ்முன்றற் தா.

வேறு முகத்து விநாயகனைத் தொழ வாழ்வு மிகுந்தவரும்
வெற்றிமுகத்து வேலவனைத்தொழ புத்திமிகுந்தவரும்
வெள்ளைக்கொம்பன் விநாயகனைத் தொழ
துள்ளியோடும் தொடர்ந்த வினைகளே
அப்பமுப்பழம் அமுது செய்தருளிய தொப்பை அப்பனைத்
தொழ வினை அறுமே.

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
 விநாயகனே வேட்கை தணுவிப்பான்
 விநாயகனே விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும் நாதவமாம்
 தன்மையினாற்
 கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

(பண்: விபாழக்குறிஞ்சி)

பிடியத னுருவுமை கொளமிது கரியது
 வடிகொடு தனதடி வழிபடு மவரிடர்
 கடிகண பதிவர வருளினன் மிகுகொடை
 வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை யிறையே.

(பண்: காந்தாரம்)

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
 சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
 தந்திரமாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
 செந்தவர் வாய்உமை பங்கன் திருவாலவாயான் திருநீறே.

(பண்: தக்கேசி)

வேதம் ஓதி வெண்ணூல்புண்டு வெள்ளை எருதேறிப்
 பூதம்கூழ்ப் பொலிய வருவார் புலியின் உரித்தோலார்
 நாதா எனவும் நக்கா எனவும் நம்பா என நின்று
 பாதந்தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழன நகராரே.

(பண்: கௌசிகம்)

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர்மல்கி
 ஓது வார்தமை நன்னெறிக்குய்பது
 வேத நான்கிணு மெய்ப்பொருளாவது
 நாதனாம நமச்சி வாயவே.

(பண்: கொல்லி)

சலம் பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
 தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
 நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
 உன்நாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்
 உலந்தார் தலையில் பல்கொண்டுழல் வாய்
 உடவள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
 அலந்தேன் அடியேன் அதிகைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை அம்மானே.

(பண்: காந்தாரபஞ்சமம்)

சொற்றணை வேதியன் சோதி வானவன்
 பொற்றணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
 சுற்றணை பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
 நற்றணை யாவது நமச்சிவாயவே.

(பண்: சிந்தளம்)

பித்தா பிறைகடி பெருமானே அருளாளா
 எத்தான் மறவாதே நினைக்கின்றேன் மனத்துன்னை
 வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர்
 அருட்டுறையுள்
 அத்தா வுனக்காளாய் இனி அல்லேன் எனலாமே.

(பண்: நட்பாடை)

நத்தார்படை ஞானன்பசு வேறிந்தனை கவிழ்வாய்
 மத்தம்மத யானையுரி போர்த்த மணவாளன்
 பத்தாகிய தொண்டர் தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
 செத்தார் எலும் பணிவான் திருக்கேதீச்சரத்தானே.

திருவாசகம் (ராகம் - மோகனம்)

பால் நினைந் தாட்டுந் தாயினும் சாலப்
 பரிந்தநீ பாவியேனுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 யாணுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு ஏழுந்து அருளுவ தினியே.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
 செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ
 வேண்ட முழுதந் தருவோய் நீ
 வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய் நீ
 வேண்டினன்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீயாத அருள்செய்தாய்
 யாணும் அதவே வேண்டின் அல்லால்
 வேண்டும் பரிசொன்றுண்டெனில்
 அதவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

முத்திநெறி அறியாத முர்க்கரொடு முயல் வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்தப் பழுவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்தச் சிவமாக்கி ஏனையாண்ட
அத்தனைக் கருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன கூத்தையெனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே.

திருவிசைப்பா (ராகம்: ஆனந்தபைரவி)

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் தீரண்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங்காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்து உகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை
கரையிலாக் கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎம் சிவனைத்
திருவீழி மீழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளம்
குளிர என் கண் குளிர்ந்தனவே.

திருப்பல்லாண்டு (ராகம்: ஆனந்தபைரவி)

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப் பாற்கட லீந்த பிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன் மன்னிய தில்லை
 தன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம் பலமே யிடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயிலவல்லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.
 மீண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடியார்கள் விரைந்து
 வம்மின்
 கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிசுடிபீசற்காட் செய்மின் குழாம்
 புகுந்து
 அண்டங் கடந்த பொருள் அளவில்ல தோர் ஆனந்த
 வெள்ளப்பொருள்
 பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ள பொருளென்றே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

மண்ணுல கத்தீனிற் பிறவிமாசற
 எண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றறக்
 கண்ணுதலுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
 பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்

அருவமும் உருவுமாகி அநாதியாய்
 பலவாய் ஒன்றாய் பிரமமாய் நின்ற
 சோதிப் பிழம்பதோர் மேனியாகிக்
 கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும்
 கரங்கள் பன்னிரண்டும் கொண்டே
 ஒருதிரு முருகன் வந்து ஆங்கு
 உதித்தனன் உலகம் உய்ய

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

பரந்தெழுந்த சமண்முதலாம் பரசமய இருள்நீக்கச்
சீரந்தழுவு சைவநெறித் திருநீற்றின் ஒளி விளங்க
அரந்தை கெடப் புகலியர் கோன் அமுது செய்த்
திருமுலைப்பால் சுரந்தளித்த சிவகாம சுந்தரி
பூங்கழல் போற்றி.

பரமனை மதித்திடாப் பங்கயாசனன்
ஒருதலை கிள்ளியே யொழிந்த வானவர்
குருதியும் அகந்தையுங் கொண்டு தண்டமும்
புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்துவாம்.

தீருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறி விளையாடு முகம்	ஒன்றே
ஈசனவடன் ஞானமொழி பேசும் முகம்	ஒன்றே
கூறுமடியார்கள் வினைதீர்க்கு முகம்	ஒன்றே
குன்று உருக வேல் வாங்கி நின்ற முகம்	ஒன்றே
மாறபடு சூரனை வதைத்த முகம்	ஒன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுகம்	ஒன்றே
ஆறுமுகம் ஆனபொருள் நியருளல் வேண்டும்	
ஆதியருணாசலம் அமர்ந்த பெருமானே.	

இறவாமல் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகி
 பிறவாகித் தீறமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
 குறமாதைப் புணர்வோனே குகணேசற் குமரேசா
 கறையானைக் கிளையோனே கதீர்காமப் பெருமானே.

உம்பர்தரு தேனுமணிக் கசிவாகி
 ஓண்கடலிற் தேனமுதத் துணர்வூரி
 இன்பரச தேன்பருகிப் பலகாலும்
 எந்தையீர்க்கு ஆதரவுற் அருள்வாயே
 தம்பிதனக்காக வனத்தனைவோனே
 தந்தைவலத் தாள் ளருகைக் கனியோனே
 அன்பர் தமக்கான நிலைப் பொருளோனே
 ஐந்துகரத்தானைமுகப் பெருமானே.

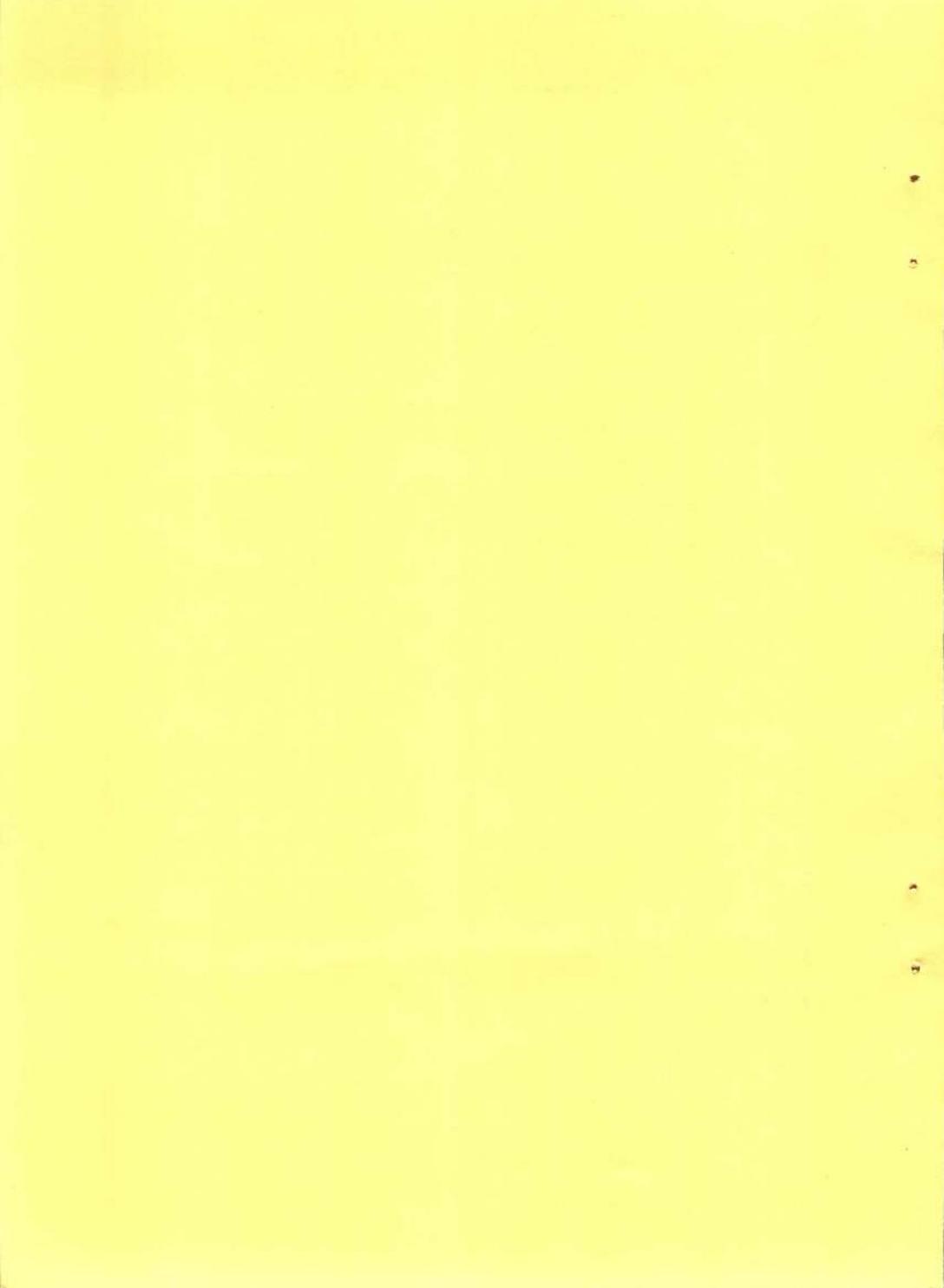
கந்தரலங்காரம்

நாள் என்செயும் வினைதான் என்செயும் எனை நாடி வந்த
 கோள் என்செயும் கொடுங்கூற்று என்செயும் குமரேசர் இரு
 தாளும் சிலம்பும் சதங்கையும் தண்டையும் சண்முகமும்
 தோளும் கடம்பும் எனக்கு முன்னே வந்து தோன்றினே.

விழிக்குத்துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்ம்மை குன்றா
 மொழிக்குத்துணை முருகா என்னும் நாமங்கள் முன்பு செய்த
 பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிரு தோளும் பயந்த தனி
 வழிக்குத்துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே.

தேசம் புகழும் தெவிண்டப்பிராய் தனில் மேவும்
தேவர் சிறைமீட்ட தேசிகனே - செங்கதிர்வேல்
ஏந்தியே யெந்நாளும் என்னிடர்கள் தீர்த்திடவே
வேண்டினேன் நினதருளை வியந்து.

கந்தரநுபூத்

ஆடும்பரி வேலணி சேவலெனப்
பாடும்பணியே பணியாய் அருள்வாய்
தேடுங்கய மாமுகனைச் சேருவில்
சாடுந்தனி யானைச் சுகோதரனே.

செம்மான் மகளைத் திருந் திருடன்
பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறவான்
சும்மா இருசொல்லற என்றலுமே
அம்மா பொருள் ஒன்றும் அறிந்திலனே.

சாகா தெனையே சரணங்களிலே
காகா நமணார் கலகஞ் செயுநாள்
வாகா முருகா மயில் வாகனனே
யோகா சிவஞானொப தேசிகனே.

என்தாயும் எனக்கருள் தந்தையும் நீ
சிந்தாகுல மானவை தீர்த்தெனையாள்
கந்தா கதிவேலவனே உமையாள்
மைந்தா குமரா மறைநாயகனே.

உருவாய் அருவாய் உளதாய் இலதாய்
மருவாய் மலராய் மணியாய் ஓளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே.

திருமுருகாற்றுப்படை

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
 மருகனே ஈசன் மகனே ~ ஒருகைமுகன்
 தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
 நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

உன்னை யொழிய யொருவரையும் நம்புகிலேன்
 பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன் ~ பன்னிருகைக்
 கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
 வேலப்பா செந்தில்வாழ்வே.

அபிராமியந்தாத்

புத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் புத்தவண்ணம்
 காத்தவளே பின்கரந்தவளே கறைக் கண்டணுக்கு
 மூத்தவளே என்றும் மூவா முகுந்தற்கு இளையவளே
 மாத்தவளே உன்னை அன்றி மற்றோர்தெய்வம் வந்திப்பதே.

நாயேனையும் இங்கு ஒரு பொருளாக நயந்தவந்த
 நீயே நினைவின்றி ஆண்டுகொண்டாய் நினை

உள்ளவண்ணம்

பேயேன் அறயும் அறிவு தந்தாய் என்ன பேறுபெற்றேன்
 தாயே மலைமகளே செங்கண்மால் திருத் தங்கைச்சியே.

தனந்தரும் கல்விதரும் ஒருநாளும் தளர்வறியா
 மனந்தரும் தெய்வ வடிவம்தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா
 இனம் தரும் நல்லன எல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே
 கனந்தரும் பூங்குழலாள் அபிராயி கடைக்கண்களே.

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டம் எல்லாம்
 பூத்தாளை மாத்ளம்பு நிறத்தாளைப் புவி அடங்கக்
 காத்தாளை அங்குச பாசாங்குசமும் கரும்பும் அங்கை
 சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு
 தீங்குமில்லையே.

அபிராமியம்மை பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமேர்
 கபடுவாராத நட்பும்
 கன்றாத வளமையும் குன்றாத இளமையும்
 கழுபிணியிலாத உடலும்
 சலியாத மனமுமன்பு அகலாத மனைவியும்
 தவறாத சந்தானமும்
 தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
 தடைகள் வராத கொடையும்
 தொலையாத நிதியமுங் கோணாத கோலுமொரு
 துன்பமில்லாத வாழ்வும்
 தாய்நின் பாதத்தில் அன்பு முதவிப் பெரிய
 தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
 அலையாழி அறிதயிலும் மாயனது தங்கையே
 ஆதிகடவுரின் வாழ்வே
 அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி
 அருள்வாமி அபிராமியே.

கண்ணன் பாமாலை

பச்சைமால் மலைபோல் மேனி
 பவளவாய்க் கமலச் செண்கண்
 அச்சுதா அமரர் ஏறே
 ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
 இச்சுவை தவிர யான் போய்
 இந்திரலோகம் ஆனும்
 அச்சுவை பெற்றினும் வேண்டேன்
 அரங்கன்மா நகரில் உள்ளானே.

திருமந்திரம் (திருமலைநாயனார்)

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
 இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
 நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
 புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

சிவசிவ என்கிலார் தீவினை யாளர்
 சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
 சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவார்
 சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

வொதுப் பாடல்கள்

சைவ சமயாச்சாரியர்கள் சூதி.

பூழியர்கோன் வெப்பொழித்த புகலியர்கோன் கழல்போற்றி
 ஆழிமிசைக் கல்மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி
 வாழிதிரு நாவலார் வன்தொண்டர் பதம் போற்றி
 ஊழிமலிதிருவாத வூரர் திருத்தாள் போற்றி.

பட்டணத்தார் பாடல்

கல்லாப் பிறையுங் கருதாப்பிறையும் கசிந்துருகி
 நில்லாப் பிறையு நிணையாப் பிறையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
 சொல்லாப் பிறையுந் துதியாப் பிறையுந் தொழாப்பிறையு
 மெல்லாப் பிறையுந் பொறுத்தருள்வாய் கச்சியேகம்பனே.

பஐனை முடிவுப்பாடல் (விநாயகர் சூத்)

முன்னவனே யானைமுகத்தவனே முத்திநலம் சொன்னவனே
தாய்மை சுகத்தவனே மன்னவனே சிற்பரனே
ஐங்கரனே செஞ்சடைபெயம் சேகரனே
தற்பரனே நிந்தாள் சரண்.
தீயானம் (5 நிமிடம்)

வாழ்த்து

(கிராகம் : மத்தியமாவதி)

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசிசெய்க குறைவிலாதயர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்க ளோங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக வுலகமெல்லாம்.
ஓம் சாந்தி! சாந்தி! சாந்தி!

விநாயகர் 16 மந்திரம்

ஓம் சுமுகாய	நம:
ஓம் ஏகதந்தாய	நம:
ஓம் கபிலாய	நம:
ஓம் கஜிகர்ணாய	நம:
ஓம் லம்போதராய	நம:
ஓம் விகடாயநம	நம:
ஓம் விக்னராஜாய	நம:
ஓம் விநாயகாய	நம:
ஓம் தாமகேதுவே	நம:
ஓம் கணாத்யக்ஷாய	நம:
ஓம் பாலசந்திராய	நம:
ஓம் கஜானனாய	நம:
ஓம் வக்ரதுண்டாய	நம:
ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய	நம:
ஓம் ஹேரம்பாய	நம:
ஓம் ஸ்கந்தபூர்வஜாய	நம:

திருநீற்றுப் பதிகம்

பண்: காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தி லுள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான்திருநீறே. 1.

வேதத்தி லுள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புண்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓத்தக்குவது நீறு வுண்மையி லுள்ளது நீறு
சீதப்புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவால வாயான்திருநீறே. 2.

முத்தி தருவது நீறு முனிவரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவலினியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவால வாயான்திருநீறே. 3.

காணலினியது நீறு கலினைத் தருவது நீறு
பேணியணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந்தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந்தருவது நீறு திருவாலவாயான்திருநீறே. 4.

பூசலினியது நீறு புண்ணியமாவது நீறு
பேசலினியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு வந்தமதாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவாலவாயான்திருநீறே. 5.

அருத்தம் தாவது நீறு அவலமறுப்பது நீறு
 வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானமளிப்பது நீறு
 பொருத்தம் தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
 திருத்தகு மானிகை கழ்ந்த திருவாலவாயான் திருநீறே. 6.

எயிவது அட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
 பயிலப்படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
 துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு
 அயிலைப் பொலிதருகுவத் தாலவாயான் திருநீறே. 7.

இராவணன் மேலது நீறு வெண்ணத்தகுவது நீறு
 பரணவமாவது நீறு பாவமறுப்பது நீறு
 தராவணமாவது நீறு தத்துவமாவது நீறு
 அராவணங்குந் திருமேனி யாலவாயான் திருநீறே 8.

மாலொடயனறியாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
 மேலுறை தேவர் தடங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
 ஏலவுடம் பிடர் தீர்க்கு மீன்பந்தருவது நீறு
 ஆலம துண்டமிடற்றெம் மாலவாயான் திருநீறே. 9.

குண்டுகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங்கூடக்
 கண்டுகைப் பிப்பது நீறு கருதவினியது நீறு
 எண்டுகைப்பட்ட பொருளா ரேத்துந் தகையது நீறு
 அண்டத்தவர் பணிந்தேத்து மாலவாயான் திருநீறே. 10.

ஆற்றலடல் விடையேறு மாலவாயான் றிருநீற்றறைப்
 போற்றிப் புகலிநீலாவும் பூசரன் ஞானசம்பந்தன்
 தேற்றித் தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயின தீரச்
 சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 11.

திருச்சிற்றும்பலம்

கோளறு திருப்பதிகம்

பண்: பியந்தைக் காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேபுறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணை தடவி
 மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 சூயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டு முடனே
 அசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

1.

என்பொடு கொம்பொடாமை இவைமார் பிலங்க
 ஏருதேறி ஏழையுடனே
 பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்கூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஒன்பதொ டொன்றேடேழு பதினெட்டொ டாறும்
 உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
 அன்பொடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

2.

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
 உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
 முருகல்கொன்றைதிங்கள் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 திருமகள் கலையதார்தி செயமாத பூமி
 திசைதெய்வ மாண பலவும்
 அறநெறி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

3.

மதிநதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
 மறையோதம் எங்கள் பரமன்
 நதியொடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்

கொதியுறு காலன்அங்கி நமனோடு தூதர்
கொடுநோய்கள் ஆன பலவும்
அதிகுணம் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

4.

நஞ்சணி கண்டன் ஏந்தை மடவாள்தனோடும்
விடையேறும் நங்கள் பரமன்
துஞ்சீருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெஞ்சின அவுணரோடும் உரும்இடியும் மின்னும்
மிகையான புகம் அவையும்
அஞ்சீரும் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

5.

வாள்வரி அதளதாடை வரிகோ வணத்தர்
மடவாள தனோடும் உடனாய்
நாளமலர் வன்னிகொன்றை நதிக்கடி வந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
கோளரி உழுவையோடு கொலையாணை கேழல்
கொடுநாக மோடு கரடி
ஆளரி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

6.

செப்பிள முலைநன் மங்கைஒரு பாகமாக
விடையேறு செல்வன் அடைவார்
ஓப்பிள மதியும்அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
வெப்பொடு குளிரும்வாதம் மிகையான பித்தம்
விணையான வந்து நலியா
அப்படி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

7.

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்த
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 வாண்மதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழ்இலங்கை அரையன்றனோடும்
 இடரான வந்து நலியா
 அழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

8.

பலபல வேடமாகும் பரணர் பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனும்மாவும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மாண பலவும்
 அலைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

9.

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகீர்தன்
 மத்தமும் மதியும்நாகம் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்திரொ டமனைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

10.

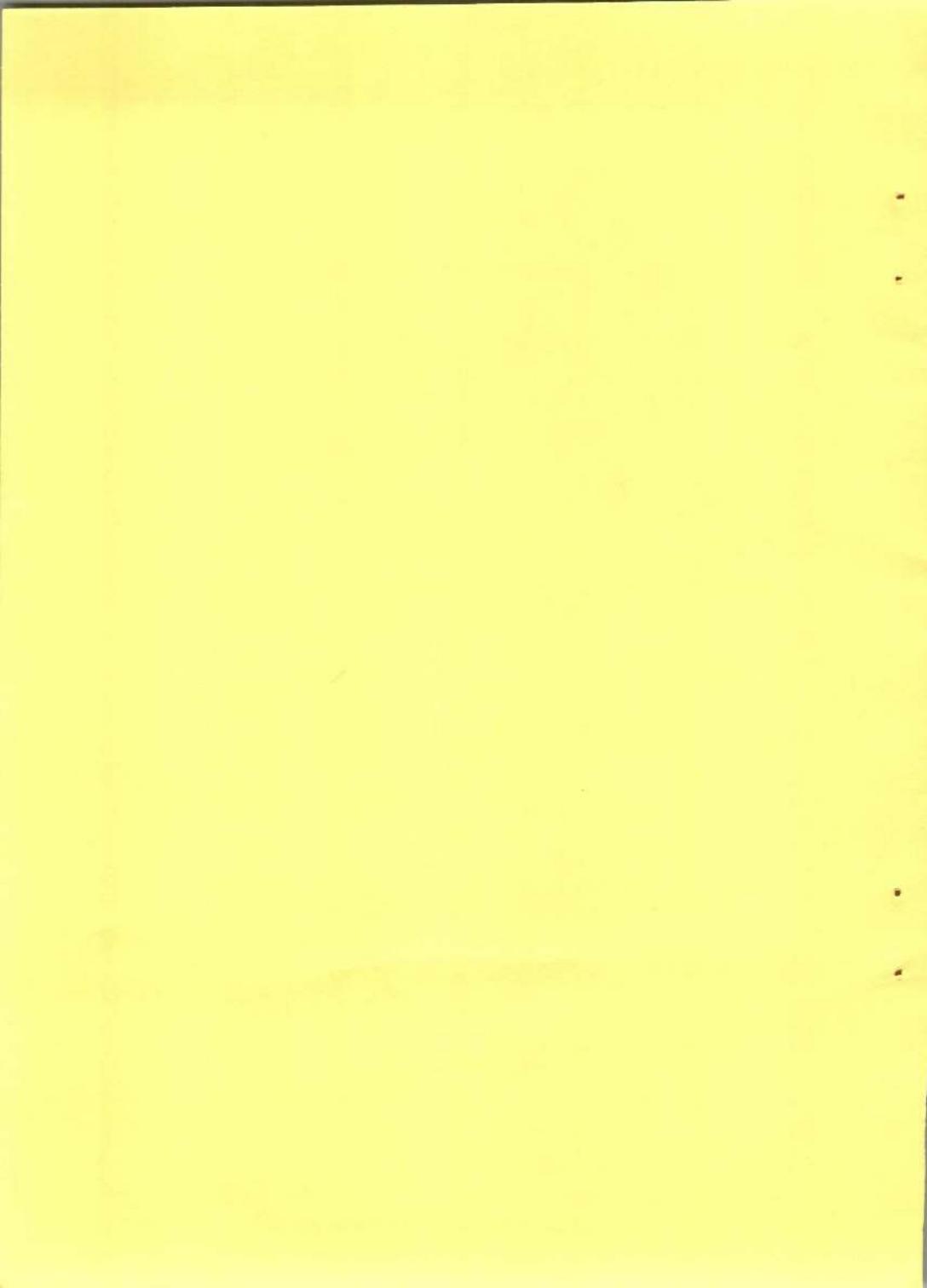
தேனமலர் பொழில்கொள் ஆலை விளைசெந்தெல் தன்னி
 வளர் செம்பொன் எங்கும்திகழ
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்த
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 தாறுறு கோளும்நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மாலைஓதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வார் ஆணை நமதே.

11.

திருச்சிற்றம்பலம்

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின் சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய வெடுத்த பொற்பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே.

உ
சிவமயம்

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
 இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சி னீங்காதான் தாள்வாழ்க
 கோகழி யாண்ட குருமணிகள் தாள் வாழ்க
 ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
 ஏகன் அனேகன் இறைவன் னடிவாழ்க
 வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
 ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
 தேச னடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்றநிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
 சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்

சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுது மோய உரைப்பன்யான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந் தெல்லை மிலாதான நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையென் புகழுமா றொன்றறியென்.
 புல்லாகிய் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயின வெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
 ஆக்கம் அளவுறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே

மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனைபுள் தேனூறி நின்ற
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலைனைந்து ம் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்தான் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேர்க்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்பரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் னோருமிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞ்ஞானத்தாற் கொண்டு ணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும்வரவும் புணர்வுமிலாய் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாயிக் காய்நின்ற
 தோற்றச்சுட ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாய் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாய்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஐயாஅரனே ஓ என்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானை சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ
சிவமயம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

போற்றினன் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றினின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டு நின் திருவடி தொழு கோம
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாய்எனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

1.

அருணன் இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல் அங் கண்ணாம்
திரள்நிறை யறுபதம் முரன்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகடலே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
 குருகுள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
 ஒவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
 ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
 தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
 யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

3.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாணே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே.

4.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவேர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்து
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5.

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானூடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கின்மனை வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தன் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாளே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6.

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்கு
 அறிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவ னவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் யாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7.

முந்திய முதல்தரு இறுதியு மாணாய்
 மூவுரும் அறிகில் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரளே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தனை னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய்உல குக்குபி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்தாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மே இந்தப்பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10.

தறந்தார்க்கும் துவ்வா தவர்க்கும் இறந்தார்க்கும்
 இல்வாழ்வான் என்பான் துணை
 இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்
 முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.

உ.
சிவமயம்

திருவெம்பாவை

திருச்சிறநம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்படக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்

மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வாகழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்பிவிம்பி மெய் மறந்து

போதார் அமளிமின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்

ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே

ஈதே எந்தேழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழைமீர்

சீசி யிவையுஞ், சிலவோ விளையாடி

ஏசும் இடமீதோ விண்ணோர்க்கள் ஏத்துதற்குக்

கூக மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்

தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்

ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என் றள்ளுறித்
 திக்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீர் ஈசன் பழாடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியாமோ
 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம்வனை
 இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லோரும் வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்(து)
 எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணை பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேஎன்(று)
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குள் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறும்எமக்கும்
 எனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
 உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச்சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் னாமுன்னம் திசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

7

கேழி சிலம்பச் சிலம்புஞ் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றஉன் கீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கனைவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாயப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியெல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவனார் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வடியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யானென் ணீறாடிச் செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்த்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லாமும்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் வினையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்பு வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிசூழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 12.

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள்மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13.

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாத்த திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14.

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பம்
 பாரொருகால் வந்தணையாள் விண்ணோரை தான் பணியாள்
 பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாரும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவர் பூண்முலைமீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கியெழுந் துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
 என்னப் பொதியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16.

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
 எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17.

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
 விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
 கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
 தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாம்அகலப்
 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
 விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
 கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
 பெண்ணேஇப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 18.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
 அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குடெம் அச்சத்தால்
 எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
 எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க
 எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
 கங்குல் பகல்எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
 இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 எங்கெழிலென்றாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 19.

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
 போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றிஎல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
 போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

திருப்பொற்குணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி

முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்பின்

சக்தியுஞ் சோமியும் பார்மகனும்

நாமக னோடுபல் லாண்டிசைமின்

சித்தியுந் கௌரியும் வந்து கவரிகொண்மின்

அத்தன்ஐ யாறன்அம் மானைப்பாடி

ஆடற்பொற் குணம் இடித்துநாமே.

1.

பூவியல் வார்சடை எம்பிரார்க்குப்

பொற்றிருச் குணம் இடிக்கவேண்டும்

மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்

வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்

கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே

குனிமின் தொழுமின்எங் கோன்எங்குத்தன்

தேவியும் தானும்வந் தெம்மையாளச்

செம்பொன்செய் குணம் இடித்துநாமே.

2.

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுதித்
 தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
 இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
 எழிற்கடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
 அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
 ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
 எந்தர ஆளுமை யாள்கொழுநற் (கு)
 எய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

3.

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
 காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
 நேச முடைய அடியவர்கள்
 நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
 தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோமில்பாடிப்
 பாச வினையைப் பறித்துநின்று
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

4.

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்

செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோமில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 5.

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் குடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 6.

குடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 பாடக மெல்லடி யாக்கும்மங்கை
 பாங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்(கு)
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக் (கு)
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 7.

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்

வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்

தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்

சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி

நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி

நாழிற்கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை

ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி

ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

8.

வையகம் எல்லாம் உரலதாக

மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி

மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையாட்டி

மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்

செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்

செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி

ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே

ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

9.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட

மெய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்

சித்தந் சிவனொடும் ஆடஆடச்

செம்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்

பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்

பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட

அத்தன் கருணையோ டாடஆட

ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

10.

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ வந்தூடிப்ப
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாரும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மாணைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்(கு)
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

11.

மையமர் சுண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை மருந்தினை
 ஐயனை ஐயாபி ரானைநம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
 பொய்யந்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

12.

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமு(து) எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

13.

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாய்இத ழூந்துடிப்பச்
 சேமிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
 கந்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கபொங்கப்
 பொற்றிருச்சுண்ணம் இடித்துநாமே.

14.

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

15.

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ(டு)
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவினுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

16.

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழூச் குலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே

17.

அயன்தலை கொண்டு செண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடி
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடி
 காலனைக்காலால் உதைத்தல்பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

18.

வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிச்

கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம்பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

19.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியுமாய் இருளா யினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியுமாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

20.

திருச்சிற்றம்பலம்

புறியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
 வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்

அறனைனப் பட்டேத இல்வாழ்க்கை அஃதும்
 விறையழிப்பது இல்லாயின் நன்ற.

சிலம்பம்

ஓளவையார் அருளிச் செய்த வீரநாயகர் அகவல்

சீதக் களப்பச் செந்தா மரைப்பும்
 பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
 பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
 வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
 பேழை வயிறும் பெரும்பாரச் கோடும்
 வேழ முகமும் விளங்குகிந் தூரமும்
 அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
 நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
 நான்த வாயும் நாலிரு புயமும்
 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
 இரண்டு செவியும் இலங்கு பொன் முடியுந்
 திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மாஃபும்
 சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெஞ்ஞான
 அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே!
 முப்பழம் நுகரும் மூசுஷிக வாகன
 இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
 தாயா பெனக்குத் தானெழுந் தருளி
 மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா வுபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் றன்னை யடக்கு முபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்கும் கருத்தினை யறிவித்து
 இருவினை தன்னை யறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை யடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையி னெழுத்தறி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்கு பாயின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலியதனிற் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
 மூலாதாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமுங்

குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முகதூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனி தெனக்கருளிப்
 புரியட்டகாயம் புலப்பட வெனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையுந் தெரிசனப்படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி யினிதெனக்கருளி
 என்னை யறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக்களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள் வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தி என் செவியில்
 எல்லை இல்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்து அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடும் மெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

(விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று)

சிவமயம்

விநாயகர் கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
 யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
 யளவுபடா வதிகசவுந் தரதேக
 மதோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க
 விளரறநெற் றியையென்றும் விளங்கியகா
 சிபர்காக்கப் புருவந் தம்மைத்
 தளர்வின்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள்
 பாலசந் திரனார் காக்க.

1

கவின்வளரு மதரங்கச முகர்காக்க
 தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க
 நவில்சிபுகந் கிரிசைசுதர் காக்கநனி
 வாக்கைவிநா யகர்தாங் காக்க
 அவர்நகைதுன் முகர்காக்க வள்ளெழிற்செஞ்
 செவிபாச பாணி காக்க
 தவிர்தலுறா திளங்கொடிபோல் வளர்மணிநா
 சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க

2

காமருபூ முகந்தன்னைக் குணேசர்நனி
 காக்ககளங் கணேசர் காக்க
 வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த
 பூர்வசர்தா மகிழ்ந்து காக்க
 ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவினா
 சன்காக்க விதயந் தன்னைத்
 தோமகலங் கணநாதர் காக்கவகட்
 டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க

3

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க
 பிருட்டத்தைப் பாவ நீக்கும்
 விக்கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
 வியாளபு டணர்தாங் காக்க
 தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
 காக்கசக னத்தை யல்லல்
 உக்ககண பர்காக்க வுருவைமங்
 களமூர்த்தி யுவந்து காக்க.

4

தாழ்முழந்தாண் மகாபுத்தி காக்கவிரு
 பதமேக தந்தர் காக்க
 வாழ்கரங்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
 முன்கையை வணங்கு வாரீநோய்
 ஆழ்தரச்செய் யாசாபு ரகர்காக்க
 விரல்புத்தும் வர்த்தர் காக்க
 கெழ்க்கிளரு நகங்கள்விநா யகர்காக்க
 கிழக்கினிப்புத் தீசர் காக்க

5

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவும்
 புத்திரர்தென் னாசை காக்க
 மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க
 விக்கினவர்த் தனமேற் கென்னுந்
 திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற்கசகன்
 னன்காக்க திகழு தீசி
 தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கி
 லீசநந் தனரே காக்க.

6

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர
 வினுஞ்சந்தி மிரண்டன் மாட்டும்
 ஓகையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக்
 கதர்ஆத முறுவே தாள
 மோகினிபே மிவையாதி யுமீர்த்திறத்தால்
 வருந்துயரு முடிவி லாத
 வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபுபா
 சங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க

7

மதிஞானந் தவந்தான மானமொளி
 புகழ்குலம்வண் சீர முற்றும்
 பதிவான தனந்தானி யங்கிரக
 மனைவிமைந்தர் பயினட் பாதிக்க
 கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
 காமப்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச
 ரெஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க.

8

வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்ககரி
 யாதியெலாம் விகடர் காக்க
 என்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ
 தீடினும்பா லிடையு றொன்றும்
 ஒன்றுறா முனிவர்கா ளறியின்கள்
 யாரொருவ ரோதி னாலு
 மன்றவாங் கவந்தேகம் பிணியறவச்
 சிரதேக மாகி மன்னும்.

9

(விநாயகர் கவசம் முற்றிற்று.)

கச்சியப்ப முன்வர் அருளிய விநாயக காரிய சித்திமாலை

பந்தம் அகற்றும் அனந்தகுணப்
 பரப்பும் எவன்பால் உதித்திடுமோ
 எந்த உலகும் எவனிடத்தில்
 ஈண்டி இருந்த கரந்திடுமோ
 சந்த மறைஆ கமங்கலைகள்
 அனைத்தும் எவன்பால் தகவருமோ
 அந்த இறையாம் கணபதியை
 அன்புகூரத் தொழுதிடுவோம்.

1.

உலகம் முழுதும் நீக்கமற
 ஒன்றாய் நிற்கும் பொருளெவன் அவ்
 உலகில் பிறக்கும் விவகாரம்
 உறாத மேலாம் ஒளியாவான்
 உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
 ஊட்டும் களைகண் எவன் அந்த
 உலக முதலாம் கணபதியை
 உவந்தே சரணம் அடைகின்றோம்!

2.

இடர்கள் முழுவதங் எவனருளால்
 எரிவீ ழும்பஞ் செனமாயும்
 தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
 கர்வாழ் பதியும் உறச்செய்யும்
 கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
 கருமம் எவனால் முடிவுறும் அத்
 தடவு மருப்புக் கணபதிபொன்
 சரணம் சரணம் அடைகின்றோம் !

3.

முந்தி ஆகித் தலமாகி
 முந்நீர் கங்கை முதலான
 தீர்த்தம் ஆகி அறிந்தறியாத்
 தீர்த்தி னாவும் உயிர்க்குநலம்
 ஆர்த்தி நாவும் அறியாமை
 அகற்றி அறிவிப் பான் எவன் அஃ
 போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்!

4.

செய்யும் வினையின் முதல்யாவன்
 செய்யப் படும்அஃ பொருள்யாவன்
 ஐயம் இன்றி உளதாகும்
 அந்தக் கருமப் பயன்யாவன்
 உய்யும் வினையின் பயன்விணாவில்
 உட்படி விடுப்பான் எவன் அந்தப்
 பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்!

5.

வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
 விகிதன் யாவன் விழுக்ககைய
 வேத முடிவில் நடம்நவிலும்
 விமலன் யாவன் விளங்கும்பர
 நாதமுடிவில் வீற்றிருக்கும்
 நாதன் எவன் எண் குண்ண எவன் அஃ
 போத முதலைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்!

6.

மண்ணின் ஓர்ஓங்க் குணமாகி
 வதிவான் எவன்றீர் இடைநான் காம்
 நண்ணி அமர்வான் எவன் தீயின்
 ழுன்றாய் நவில்வான் எவன்வளியின்
 எண்ணம் இரண்டு குணமாகி
 இயைவான் எவன்வான் இடைஒன்றாய்
 அண்ணல் வன் அக் கணபதியை
 அன்பால் சரணம் அடைகின்றோம்!

7.

பாச அறிவில் பசுஅறிவில்
 பற்றற் கரிய பரன்யாவன்
 பாச அறிவும் பசுஅறிவும்
 பயிலப் பீணிக்கும் அவன்யாவன்
 பாச அறிவும் பசுஅறிவும்
 பற்றி மேலாம் அறிவான
 தேசன் எவன்அக் கணபதியைத்
 திகழ்ச் சரணம் அடைகின்றோம்!

8.

உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி
 விழிப்பது போலும் பிறப்பு
 இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவார்க்கும்
 நல்லாற்றில் நின்று துணை.

கொழக்கவீ சந்தானகுரவர் உமாபதி சீவாச்சாரியார் அருளியது

விருத்தம்

ஒளிக்கும் இருளுக்கும் ஒன்றே இடம்ஒன்று மேலிடில் ஒன்று
ஒளிக்கும்; எனினும் இருள் அடராது உள்ளுமிர்குமிராய்த்
தெளிக்கும் அறிவு திகழ்ந்துள தேனும், திரிமலத்தை
குளிக்கு முமிர், அருள் கூடும் படிக்கொடி கட்டினனே.

பொருளாம் பொருள்ஏது போதேது கண்ணேது
இருளாம் வெளியேது இரவேது - அருளாளா
நீபுரவா வையமெல்லாம் நீ அறியக் கட்டினேன்
கோபுர வாசற் கொடி.

வாக்காலும் மிக்க மனத்தாலும் எக்காலும்
தாக்காது உணர்வரிய தன்மையினை நோக்கிப்
பிறித்தறிவு தம்மிற்பிரியாமை தானே
குறிக்கும் அருள்நல்கக் கொடி.

அஞ்செழுத்தும் எட்டெழுத்தும் ஆறெழுத்தும் நாலெழுத்தும்
பிஞ்செழுத்தும் மேலைப்பெரு எழுத்தும் நெஞ்சழுத்திப்
பேசும் எழுத்துடனே பேசா எழுத்திணையுந்
கூசாமல் காட்டக் கொடி.

திருவாசகம் (கிருத்தச அங்கம்)

சோலைப் பகங்கினியே தூநீர் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியும் கொடி கூறாய் சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல் விளங்கி ஏர்காட்டுங்
கோதிலா ஏறாம் கொடி.

நவசந்திப் பண்கள்

ஆலயங்களில் நடந்துவரும் வருடாந்த உற்சவ காலங்களில் கொடியேற்ற விழாவின்றும், கொடியிறக்கும் விழாவின்றும் நவசந்திப் பண்கள் ஒதுவது வழமை.

01. கொடித் தம்பத்தருகில்

பண்: தக்கராகம்

பாடல்: மடையில் வாளை பாய; துணிவளர் திங்கள்

பண்: இந்தளம்

பாடல்: பித்தாபிறைகுடி; சடையா யெனுமால்

02. பிரம்மசந்தி

பண்: மேகராகக் குறிஞ்சி

பாடல்: நறு சேர்வதோள், புலன் ஐந்தும்

03. இந்திரசந்தி

பண்: காந்தாரம்

பாடல்: மந்திரமாவது நறு, சுண்ணவெண், மாதர்ப் பிறை

பண்: காந்தார பஞ்சமம்

பாடல்: சொற்றுணை வேதியன், இடரினும் தளரினும்

04. அக்கினிசந்தி

பண்: கொல்லி

பாடல்: சலம்புவொடு, மண்ணில் நல்ல வண்ணம், மானினேர்விழி

05. இயமசந்தி

பண்: கௌசிகம்

பாடல்: காதலாகி, வீடலால வாயிலாய், வாழ்க அந்தணர்

06. நிருதீசந்தி

பண்: நட்பாடை

பாடல்: தோடுடைய செவியன், நத்தார் படை, உண்ணாமுலை

07. வருணசந்தி

பண்: சீகாமரம்

பாடல்: கண்காட்டும் நுதலானும், மட்டிட புன்னையம், கள்ளாந்த

08. வாயுசந்தி

பண்: தக்கேசி

பாடல்: திங்கள் தங்கிய சடையுடையானை, அந்தணாளனுள் அடைக்கலம் புகுத. புவார் மலர்கொண்டு

09. குபேரசந்தி

பண்: தக்கராகம்

பாடல்: மடையில் வாளை பாய, துணிவளர் திங்கள்

10. சசானசந்தி

பண்: சாளாபாணி (நடைமுறையில் இல்லை) சாதாரி பண் படிக்கலாம்

பாடல்: தலையே நீ வணங்காய், எந்தம்

புறியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்

அறியாணப் படதே இல்வாழ்க்கை உட்தும்
பிறன்புழிப்பது இல்லாயின் நன்று.

கய்யல் யாட்டு

வெய்யகன லோங்கி நிற்காரியம் பார்க்க
 வெம்மறல் பாஞ்சாலி அஞ்சான் பீடிக்க
 தய்யகூண மாரீசன் சுக்கான் பீடிக்க
 சொல்லரிய ஈசனும் ஆட்கணக்க னாக
 பதமணையில் இந்திரன் கற்புநிலை பார்க்க
 வெற்றிசை வர்ணனும் வெம்பாவே சாம்ப
 ஐயமிலா இருதர்பீ ஓடலீ யாக
 அலகவதி கலாசுண்ணன் கலாசுண்ண னாக
 மயில் மேஷும் மலைமேஷும் ஆகாசக் கடலில்
 வடிவுள்ள பாய்விரித் தோடுதே கப்பல்

1.

(ஏலையெலோ

பஞ்சபுரப் பலகை கப்பலாய்ச் சேர்த்து
 பாங்கான ஓங்காரப் பாய்மரம் நாட்டி
 நெஞ்சு மனம்புத்தி அகங்கார சித்தம்
 மானாபி மானமும் கயிறாகச் சேர்த்து
 ஐந்தெழுத்தைக் கட்டிச் சரக்காக ஏற்றி
 ஐம்புலன் தன்னிலே சுக்கான் நிறுத்தி
 நெஞ்சக் கட்டாட்சத்தால் சீனிப்பாய் தூக்கி
 சிவஹுடைய திருப்பொருளைச் சிந்தையில் நினைந்து
 தஞ்சல் ஆனந்த வெள்ளத்தில் தானே
 போகுதடா சர்வரதம் பிரம்ம ரதம்.

2.

(ஏலையெலோ...)

களவையுங் கேள்வையுந் தள்ளடா தள்ளு
 கருணைக் கடலிலே தள்ளடா கப்பல்
 நிற்குணந் தன்னிலே தள்ளடா தள்ளு
 நிறைந்தபரி பூரணத்தால் தள்ளடா கப்பல்
 திக்குத்திசை யெங்கும் தள்ளடா தள்ளு
 திருமந்திரஞ் சொல்லித் தள்ளடா கப்பல்
 முக்கண்ணை மூன்றையுந் தள்ளடா தள்ளு
 முப்பாலுக் கப்பாலே தள்ளடா கப்பல்
 பக்கமுடன் கீழ்மேலுந் தள்ளடா தள்ளு
 பரவெளிக் கப்பாலே போகுதடா கப்பல்

3.

(ஏலையெலோ...)

தீருப்புகழ்

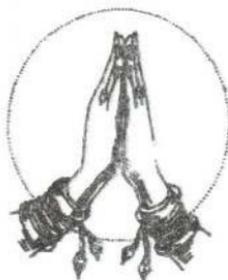
சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
 தவமுறை தியானம்வைக்க ~ அறியாத
 சடகசட மூடமட்டி பவவினையிலேசனித்த
 தமிழன்மிடி யால்மயக்க ~ முருவேனோ
 சுருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு
 கயிலைமலை நாதர் பெற்ற ~ குமரோனே
 கடகபுயமீதீரந்த மணியணிபொன் மாலைசெச்சை
 கமழமுண மார்கடப்ப ~ மணிவோனே
 தருணமிதை யாய்குத்த கனமதறு நீள்சவுக்ய
 சகலசெல்வ யோகமிக்க ~ பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதிய நீகொடுத்த
 தவிபுரிய வேணுநெய்த்த ~ வடிவேலா
 அருணாதள பாதபத்ம மதிநிகழ மேதுதிக்க
 அரியதமிழ் தானளித்த ~ மயில்வீரா
 அதிசயம னேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த
 அழகதிரு வேரகத்தின் ~ முருகோனே.

இல்வாழ்வா எனென்பா னியல்புடைய முவர்க்கும்
 நல்லாற்றி னின்ற சூணை.

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றாநென்றாங்
 கைம்புலத்தா றோம்ப றலை.

- திருக்குறள்

நன்றி நவிலல்

எங்கள் குடும்பத் தலைவி

அம்மா கண்ணப்பிராள் நவமணி

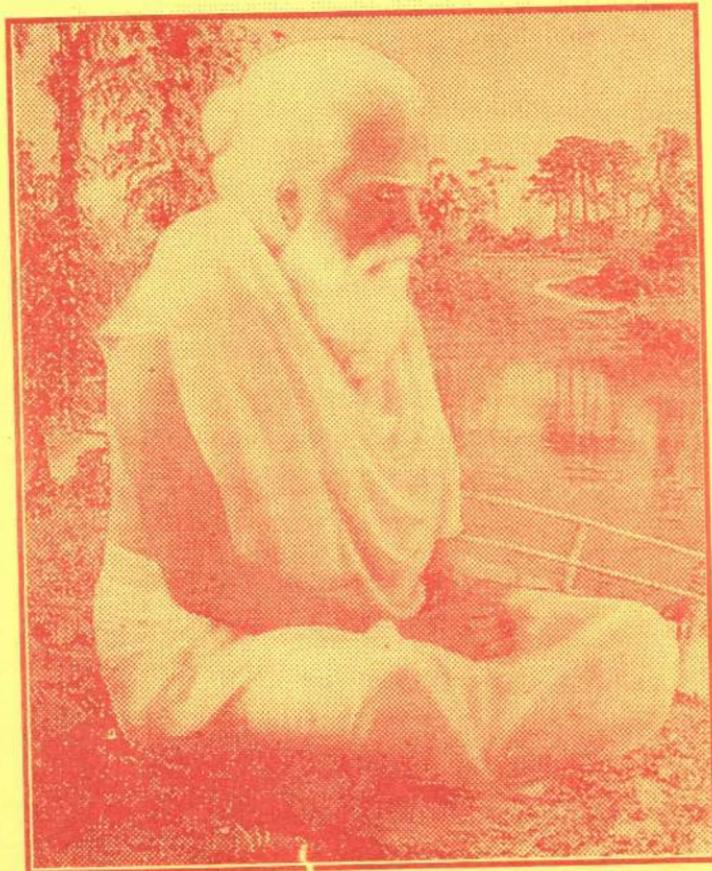
பிள்ளைகள்

மரணச்சிப்ய்தி கேட்புடன் வந்த பல வயதுகளிலும் உதவிபுரிந்த
பிள்ளைவருக்கும் தொலைபேசியிலும் வேறு வயதுகளிலும் உதவிய
பிள்ளைவருக்கும், ஈமைக்கிரமங்களில் கலந்துகொண்டு எழு
துயரத்திலும் கலந்து கொள்வதற்காகவும், கிராமியின்போதும்
பிள்ளை பல வயதுகளிலும் துணை தின்றவர்களுக்கும், சித்தியேபேடி
மற்றும் சிவன்மகரணக் கிராமங்களிலும் கலந்து கொள்வதற்காகவும்
நினைவு மலரை சிச்சிடருத் தந்த சிச்சகத்தினருக்கும்
நன்றி நவில்கின்றோம்.

வே. கண்ணப்பிராள்,
இல. 1, கணகரத்தினம் வீதி,
வட்டுக்கோட்டை.

- குடும்பத்தினர் -

யோகர் சுவாமிக்கள்

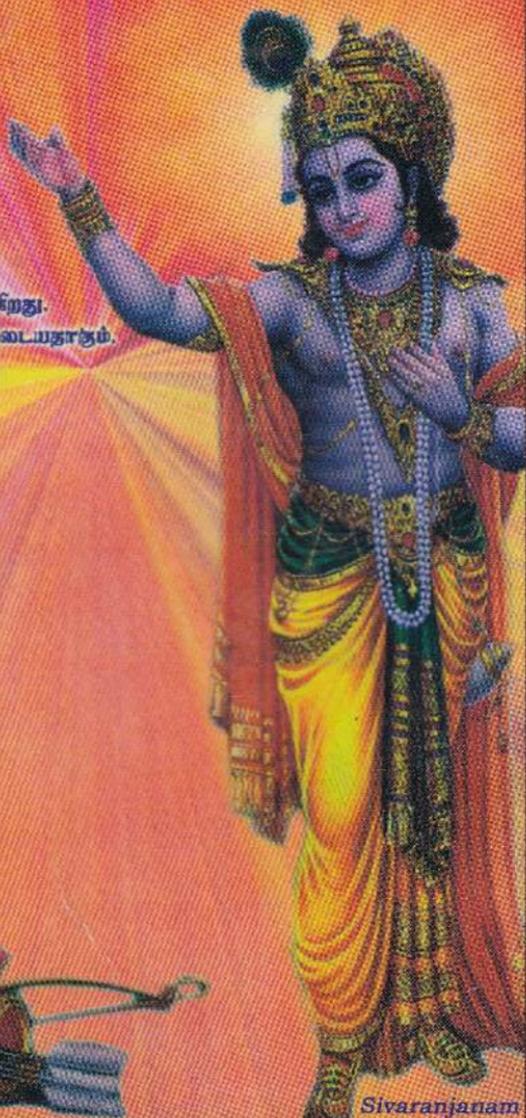
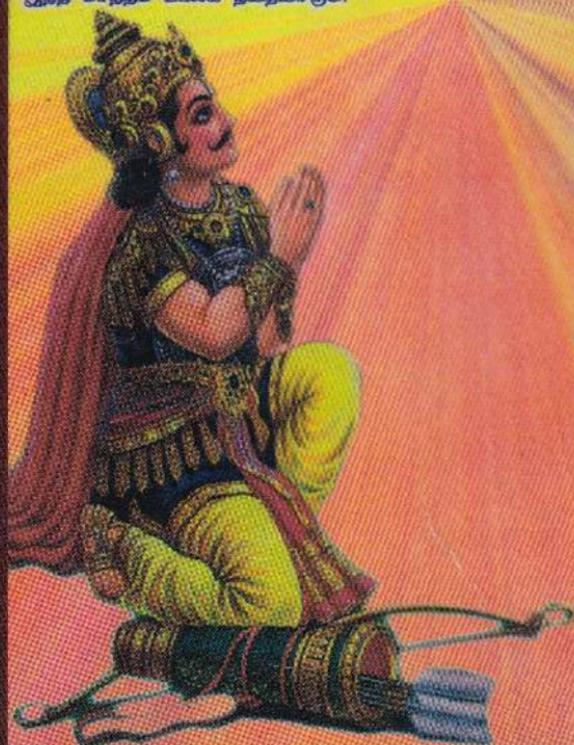
- “ ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை”
- “ எப்பவோ முடிந்த காரியம்”
- “ நாமறியோம்”
- “ முழுவதும் உண்மை”
- “ சும்மாயினு”

சிவராசாரம்

எது நடத்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்க்றதோ, அது நன்றாகவே நடக்க்றது.
 எது நடக்க இருக்க்றதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உள்ளுடையது எதை தீர்த்தாய்,
 எதற்காக நீ அழுகியாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
 அதை நீ இழப்பதற்கு,
 எதை நீ படைத்திருக்கின்றாய்,
 அது வினாசுவதற்கு,
 எதை நீ எடுத்தாக்கொண்டாயோ,
 அது திங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ,
 அது திங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது தின்று உள்ளுடையதே,
 அது நானா மற்றொருவருடையதாக்றது.
 மற்றொரு நான் அது வேறொருவருடையதாகும்.
 இந்த மாற்றம் உடை நியத்யாகும்.

Sivaranjanam